

HÁJSKÝ KOHOUT

ZPRAVODAJ PRO OBEC HÁJ U DUCHCOVA A DOMASLAVICE

9. ROČNÍK • I. ČTVRTLETÍ 2013 • VÝTISK PRO OBČANY OBCE ZDARMA

Úvodník jarní

Dobrý den, zdravím Vás při četbě jarního vydání „Kohouta“. Přežili jsme volby a máme nového prezidenta. (Ne)rozdýchali jsme amnestii, určitě největší úlet politiky posledních let. Ale hledme dopředu, bude víc sluníčka, dny se prodlužují a noci krátí. Spolu se zimními kabáty strčme do skříní i zimní deprese a blbou náladu. Oslavíme příchod jara, Velikonoce a půjdeme si zalítat o Filipojakubské noci na koštatech. Určitě se najde vždycky něco, proč si udělat pěkný den.

Třeba - **16.3.1927** se narodil **Miloš Kirschner**, loutkoherec, autor loutkových děl a pozdější ředitel Divadla Spejbla a Hurvínka, který převzal štafetu po panu Skupovi a popularizoval naše ryze české loutky po celém světě. Připijme si na to, aby hubatý Hurvínek a tatka Spejbl, Mánička i tetička ještě i v dalších generacích přinášeli radost dětem i dospělým. Já osobně bych si příběhy ze Spejblo-

vy rodiny mohla zlepšovat náladu třeba po zprávách na jedné nejmenované televizní stanici, protože mne tato černá kronika pravidelně rozruší.

28.3. slaví svůj den učitelé. Ale i to si můžeme dát frtánka všichni, každý z nás prošel alespoň základkou. A můžeme u toho na školní léta a své kantory zavzpomínat. **Jan Ámos Komenský** by se asi divil, kam až došlo školství. Když se v roce 1592 tento pozdější biskup, jazykovědec, filozof a zakladatel moderní pedagogiky narodil, škola jako taková neexistovala. Dnes, v době počítačů a internetu, by zíral. Bohužel by zíral i na to, jaká je morálka, docházka, jak se vytratil respekt a obdiv vůči učitelům. Můj táta mi vyprávěl, jak dostal při průšvihů od řídícího rákoskou a s odstupem let došel k názoru, že to bylo to nejlepší, co pro něj mohl ten pán udělat. Tak si přejme, aby bylo zase líp, a dejme si frtánka navíc, na zdraví všech takových, jako byl Igor Hnízdo!

Kdyby náhodou matka příroda nedala jinak, než že **březen - za kamna vlezem a duben - ještě tam budem**, skočte do videopůjčovny,

naberte filmy s Vlastou Burianem, vlezte do postýlky a u telky můžete popíjet i třeba dobrý groček. A aby se neřeklo, že jste alkoholici, můžete to odůvodnit následovně - král komiků se narodil **9. dubna 1891**. Prošel kabarety Rokoko, Červená sedma, aby se stal později ředitelem Divadla Vlasty Buriana a i díky televizi a filmu se zapsal do srdcí mnoha generací.

No a v květnu to už půjde samo. Všude všechno rozkvetne, i náš Háj se zazená, ve vzduchu to bude vonět láskou a erotikou. Možná i škarohlídi přestanou na chvíli frňat a prudit a pořad si na něco stěžovat. Hele lidičky, užijte si jaro! Holky kupte si něco hezkého na sebe, ať se chlapům líbíte. A vy mužský, páni tvorstva, vytáhněte grily, naložte masíčko a udělejte svým kočičkám nějakou pořádně dobrou večeři.

Jo a nezapomeňte někde pod rozkvetlým stromem dát tý svý pořádnou prvomájovou pusou. Dřív se říkalo - ať neuschne. A já dodávám - ať Vám neuteče!

Hotné lásky nejen na jaře Vám za celou redakci přeje **Anna Streicherová**

9. března 2013 - 7. hudební kytička v rytmu country s Dědky z Kentucky

Dříve narození, střední generace a několik mladších párů.... ti všichni se sešli na 7. hudební kytičce v rytmu country, která byla věnovaná ženám, Josefům a Pepičkám, oslavě jara a všem, kteří se umí a chtějí bavit. Spíš než o oslavu prvních jarních březnových dnů šlo však především o to sejit se po dlouhé zimě s přáteli a sousedy, zazpívat si a zatančovat. Hájská sokolovna opět zažila den, kdy byla na sále obsazena všechna místa a musely se přidávat další stoly a židle.

K dobré pohodě přispěli svou hudbou stále „mladí“ Dědkové z Kentucky, kteří svoje vystoupení na přání posluchačů protáhli až do půlnoci.

A jaká byla reakce přítomných? Všimli si příjemného a čistého prostředí, chválili lesknoucí se parket a dobrou obsluhu. Zazněla i otázka:

„Proč? Proč se v tak pěkném kulturním stánku, který není nikde v blízkém okolí, nekonají plesy nebo zábavy?“ To by ale bylo na delší diskuzi.

7. hudební kytička byla první z akcí konaných v rámci 810 let založení Háje. Vydařila se, tak ať se daří i akcím dalším.

V závěru bych chtěla poděkovat za pomoc s organizací večera především dvěma členům Kulturní a sportovní komise starosty obce (KSK) - panu Jaroslavu Štorkánovi a Jakubovi Šimkovi. Poděkování ale patří především pracovníkům údržby Obce Háj u Duchcova, hlavně jejímu vedoucímu, panu Václavu Křížovi st., kteří sál připravili a zajistili vybavení. Bez jejich pomoci by se kulturní akce v obci nemohly konat.

Za KSK starosty obce **Mgr. Anna Příbylová**

3 otázky pro starostu obce Karla Drašnera

■ Na čem právě pracujete?

Společně s Petrem Stolařem plánujeme podobu oslav 810. výročí od první doložené písemné zmínky o obci, kdy bychom rádi v prvním zářijovém týdnu domácím i přespolním představili průřez dějinami obce formou různých performancí, do kterých se budou moci zapojit i diváci. V přípravách je také každoroční Výšlap pro naše přátele z německé Wandergruppe „Dr. Wolfganga Göbela“, který by letos neměl jako tradičně směřovat na vrch nedalekého Stropníku, ale rádi bychom je překvapili výstupem na Milešovku a prohlídkou meteorologické observatoře s odborným výkladem. Ve fázi příprav je momentálně také rozpočet obce pro letošní rok.

■ Co Vás potěšilo?

Oddlužení obce a snížení ukazatele dluhové služby, který znemožňoval podání žádostí o dotace a bránil v rozvoji harmonického života občanů v naší obci. Postupná privatizace obecních domů s nájemními byty, na kterých se citelně podepsala stavební uzávěra a současně modernizace bytů, které zůstaly ve vlastnictví obce. Probíhající generální oprava chodníků a výsadba nové zeleně v intravilánu obce. Re-

konstrukce budov Obecního úřadu a Mateřské školy, u které došlo zároveň k rozšíření kapacity na dvě třídy, takže ji v současné době může navštěvovat až 50 dětí. Modernizace Obecní knihovny a pobočky České pošty. Těší mě obnovení společenského života v obci, s velkou radostí pozoruji především práci místního Spolku dobrovolných hasičů s dětmi a mládeží nebo oddílů kopané při Sokole Háj.

Příznivě vnímám provedené změny územního plánu obce, které umožnily vznik nových stavebních parcel, díky kterým se postupně rozrůstá aglomerace obce, a přicházejí noví obyvatelé. Každý rok pořádáme pro nově narozené občanky nejenom uvítání do života obce, ale jejich rodiče jim mohou vysadit strom do Aleje novorozenců dětí, která se utěšeně rozrůstá. Rozvíjí se naše spolupráce s německou obcí Kreischau, v letošním roce oslavíme 10 let partnerství. S našimi přáteli se setkáváme při jednotlivých kulturních akcích na obou stranách hranice, ale především každoročně podnikáme společně výpravy za lehkou turistiku, která je i mým koníčkem.

Nejvíce mne však potěšila událost z konce loňského léta, kdy došlo ke schválení novely zákona o Rozpočtovém určení daní - RUD. Po více jak šestiletém boji za narovnání daňové diskriminace obcí, se dospělo ke kompromisnímu řešení a většina obcí si vylepší rozpočet. Přesto, že vzhledem k ekonomické situaci

státu, to nebude asi celých slíbených 12 miliard, tak pevně věřím, že to naší obci pomůže.

■ Co Vás trápí?

V poslední době se aktivují zastánci prolomení limitů těžby hnědého uhlí! Pevně jsem věřil, že v našem kraji, který byl již v minulosti silně postiženým těžkým průmyslem a těžbou hnědého uhlí, už nikdy nepadne k zemi kostel a natož, že by z povrchu země měla zmizet celá obec nebo její část, jak bylo v minulosti zcela běžné! Nedovedu si představit, že by někdo mohl rozhodnout o likvidaci obce, pod kterou leží uhlí, které by se pak prohnalo komínem tepelné elektrárny. Děsí mne představa, že by se mohlo týkat i naší obce, která letos existuje nejméně 810 let, neboť jak jsem výše uvedl, v katastru obce je chráněné ložiskové území hnědého uhlí (CHLÚ). A takových obcí - s CHLÚ - je v bývalé pánevní oblasti našeho kraje 24. Je pro mne nepřijatelná představa, že by byli ohroženi i noví občané obce, kterým jsme zde umožnili výstavbu svého rodinného domu, a už vůbec si nedovedu představit, co by to udělalo s lidmi, kteří to již jednou v životě zažili a našli si nový domov v naší obci. Takových rodin je zde několik. Například rodina mé ženy pochází z obce Liptice, která také musela ustoupit dobývání. Pevně věřím v zdravý rozum zodpovědných politiků, že nepřipustí prolomení limitů. (rr)

Slyšte! Slyšte!

Na vědomost všemu lidu hájskému, taktéž i přespolnímu se dává, že z rozhodnutí rychtáře a konšelů jeho konati se bude v den před svátkem Narození Panny Marie, tedy v sobotu 7. září 2013 po celý den veselice ku zprávě té, že bude tomu již 810. let od doby, kdy kdosi v pergamen vepsal zprávu o obci naší a ta zpráva první zmínkou o její existenci jest.

V ulicích hájských v tento den pravidlem se stává, že navzdory dobám pohnutým, krčmy se pro poutníky otevírají. V ulicích sejdou se zde páni herci v počtu věru velikém, na hřišti se utáboří se svým divadélkem. Až to pěkně představení až do konce shlédnete, na ohýnku masa sobě upečete a lahodným mokem vše pak zapijete. K průvodu obcí zván jest všečen stav - hospodáři, sedláci i selky, děvečky i chasníci a veškerá drobotina. Řemeslníci nechť um svůj představi, naloží zboží svoje na káry a provezou je obcí celou, ať o tom ještě za rok melou, všichni kdož na tu podívanou, se v září jistě dostaví. Všichni jsou zváni, z blízka z dále, možná se pokloníme králi, až na své cestě krajem pod horami, tu skvělou slávu přijede zapít s námi.

Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Klokánek,

Teplice, Doubravská 639/12, 415 01 a Dubí 1, Ruská 338, 417 01
Pobočka Fondu ohrožených dětí Teplice, Doubravská 639/12,
tel: 724 567 548, 724 567 549, e-mail: fod.teplice@fod.cz
zřizovatel: Fond ohrožených dětí, Na Poříčí 6, 110 00 Praha 7

Věc: KLOKÁNEK V TEPLICÍCH A V DUBÍ ZAHÁJIL SVOU ČINNOST

V loňském roce zahájilo činnost Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Klokánek v Teplících a v Dubí. Nové Klokánky nabízí své útočiště pro 28 nezletilých dětí. Na klid a pohodu dětí dohlíží jejich „tety“, které se v péči o svěřené děti střídají vždy po týdnu. Jde o princip Klokánek: dětem vytvořit takové zázemí, aby co nejlépe napodobovalo běžnou rodinnou péči. Proto má také umístování dětí do Klokánek vždy přednost, před umístěním ohroženého dítěte do dětského domova.

Zde patří poděkování všem občanům, kteří pomáhají finančními příspěvky na č. účtu 1115678/5500, případně věcnými dary. Klokánek uvítá vždy pomoc ve formě jakékoliv drogerie a kosmetiky, určené pro děti. Velmi vítané jsou také dětské pleny, vlhčené ubrusky, podložky na přebalování. Rovněž potravinová pomoc ve formě přesnídávek, snídaňových cereálií, oplatek, cukrovinek, ovoce a zeleniny děti vždy potěší. Pokud doma již někdo nevyužije povlečení s dětskými motivy, dětské lampičky k lůžku, koberce s dětskými motivy, plastové boxy na hračky, děti také budou mít velkou radost.

Do jarních a hlavně letních měsíců je pro oba Klokánky potřeba zahradní sezení, aby děti co nejvíce času trávil venku.

Jakékoliv informace o vhodné formě pomoci pracovníci FOD poskytnou na tel. číslech: 724 567 548, 724 567 549 - Bc. Daniela Brníková, Mgr. Jiří Sedláček.

V Teplících dne 6. 3. 2013 - Bc. Daniela Brníková, vedoucí pobočky FOD Teplice

HIS Hájská informační služba

■ Vítání občanů Informace pro rodiče novorozenců dětí

Srdečně zveme všechny rodiče a prarodiče novorozenců dětí na slavnostní vítání nových občanů obce Háj u Duchcova, které se bude konat ve středu 15. května 2013 od 14:00 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu. Máte-li o uvítání zájem, sdělte jej prosím pracovním Obecního úřadu buď telefonicky, na čísle 417 837 248, případně písemně nebo e-mailem na: podatelna@ouhaj.cz Pro účely evidence budete požádáni o jméno a datum narození dítěte, Vaše jméno a vztah k dítěti, kontaktní telefon a adresu, na kterou Vám týden před konání obřadu bude zaslána písemná pozvánka.

■ Výšlap na Milešovku Informace pro vandrovníky

Srdečně zveme všechny přátele putování po krásách naší vlasti a příznivce vandrovníků z partnerského města Kreischau na Výšlap na Milešovku, který se uskuteční dne 25. května 2013 od 8:00 hodin. V tuto hodinu bude přistaven autobus u Obecního úřadu, kterým se všichni nadšení turisté přesunou do obce Bílka, odkud zahájí svůj výstup na nejvyšší horu Českého středohoří. Máte-li zájem zúčastnit se výšlapu, sdělte prosím pracovním Obecního úřadu na čísle 417 837 248 nebo e-mailem: podatelna@ouhaj.cz Uzávěrka přihlášek je do 15. května 2013.

■ Přejmenování Ústavu sociální péče na Dům Bouřňák

Na základě rozhodnutí Rady Ústeckého kraje č. 39/110R/2012 ze dne 7. 8. 2012 se

mění název Ústavu sociální péče Háj u Duchcova, příspěvková organizace na Domov „Bouřňák“ Háj u Duchcova, příspěvková organizace. Od 1. 1. 2013 je také funkční nová webová adresa www.domovbournak.cz a změnila se také doména emailů @domovbournak.cz.

■ Volba prezidenta republiky 2013

Ve dnech 11. a 12. ledna 2013 (I. kolo) a ve dnech 25. a 26. ledna 2013 (II. kolo) se konaly volby prezidenta republiky. V prvním kole žádný z kandidátů zvolen nebyl, ve druhém kole získal první postoupivší kandidát, pozdější vítěz a budoucí prezident republiky Miloš Zeman při počtu 2 717 405 hlasů podíl 54,80 %, druhý z postoupivších kandidátů, Karel Schwarzenberg, pak získal 2 241 171 hlasů, jeho podíl činil 45,19 %. V obci Háj u Duchcova byla volební účast ve druhém kole prezidentských voleb 47,58 % - Miloš Zeman získal ve volebním okrsku Háj u Duchcova při počtu 247 hlasů podíl 63,01 %, Karel Schwarzenberg získal při počtu 145 hlasů 36,99 %. Z celkového počtu 826 voličů zapsaných do stálého a zvláštního seznamu voličů odvolilo pouze 393 voličů.

■ Zlatý erb 2013

Byl zahájen již 15. ročník soutěže Zlatý erb. Renomovaná soutěž, pořádaná spolupořádaná společností Webhouse, byla vyhlášena sdružením Zlatý erb. Města a obce se v ní utkají o titul nejlepší webové prezentace a elektronické služby. Soutěžít mohou také weby zaměřené na turistický ruch. Hlavní ceny budou již tradičně uděleny ve třech kategoriích: nejlepší webo-

vé stránky města, nejlepší webové stránky obce a nejlepší elektronická služba. Vyhlášení celostátního kola proběhne 8. dubna na konferenci ISSS v Hradci Králové. V roce 2012 získal web naší obce v krajském kole 4. místo.

■ Velikonoční šachy se blíží!

DDM Sluníčko Duchcov a ČČK Duchcov připravili na středu 27. 3. 2013 tradiční Velikonoční šachový turnaj. Začátek je v 15.30 pro žactvo a startovné 20 Kč, dospělí jsou od 17 hodin a startovné je 30 Kč. Nezapomeňte na bačkory. Těší se na Vás pořadatelé!

■ Změna otevírací doby v informačním centru Osek

Od 1. ledna do 31. března 2013 je upravena otevírací doba informačního centra od pondělí do pátku od 9.00 do 16.00 hodin, víkendy zavřeno. Všechny akce, které podle kulturního plánu připadají na víkendy od ledna do března (vernisaže výstav, koncerty apod.) zůstanou zachovány v původně ohlášených časech a termínech.

■ Cena vodného a stočného od 1. 1. 2013

K 1. lednu 2013 došlo k úpravě ceny vodného a stočného. Představenstvo Severočeské vodárenské společnosti a.s. (SVS) schválilo koncem listopadu 2012 navýšení ceny o 5,9 %. Do celkové ceny se promítá i zvýšení DPH z 14 na 15 %. Jeden m³, tj. 1000 l vody, stojí od 1. ledna 2013 88,98 Kč včetně 15 % DPH. 1 litr vody z vodovodu tak přijde na 0,09 Kč. V této ceně jsou započítány veškeré služby spojené s výrobou a distribucí pitné vody a odváděním a čištěním odpadních vody. Při průměrné denní spotřebě vody na osobu zaplatíte za vodu z vodovodu zhruba 9 korun za den.

■ Uzávěrka příštího čísla Hájského kohouta II/2013 bude v pondělí 3. června 2013

Městská nemocnice Duchcov a její provoz po 1. lednu 2013

Vážení spoluobčané, rádi bychom Vás touto cestou informovali o provozu Městské nemocnice Duchcov po 1. lednu 2013.

K naší a doufáme i k Vaší nemalé radosti nemocnice pokračuje ve své činnosti a zdravotní péče zatím nebude omezena, naopak dojde k rozšíření nasmouvaných výkonů a to díky složitým jednáním Asociací českých a moravských nemocnic, Asociace krajských nemocnic, vedení Ústeckého kraje a Města Duchcova.

Asi nejvíce diskutovanou otázkou bylo pokračování činnosti akutních lůžek. Jedná se tedy o lůžka interního a chirurgického oddělení.

Interní oddělení získalo na základě jednání a následně dohody Asociace českých a moravských nemocnic, Asociace krajských nemocnic a Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (VZP) smlouvu ve stávající podobě zatím na dobu 18 měsíců. Do konce roku 2013 budou vedena jednání a bude vyjasněna situace dalšího setrvání akutních lůžek interního oddělení. My jako zástupci nemocnice trváme a budeme trvat na nutnosti zachování tohoto oddělení pro pacienty z naší spádové oblasti, ale i pro pacienty z jiných lokalit, kteří služeb našeho interního oddělení opakovaně využívají.

Pro zdárné zakončení našich jednání týkajících se akutních lůžek interního oddělení prosíme o Vaši aktivní pomoc a podporu. S Vaší pomocí chceme prosadit zachování oddělení i na další období.

Akutní lůžka chirurgického oddělení budou od 1. 3. 2013 přemě-

něna na Centrum plánované chirurgie. Bude zachována drtivá většina současných chirurgických výkonů a naopak dojde k rozšíření operačních výkonů. Ke stávajícím výkonům z oboru chirurgie a ortopedie se budeme snažit rozšířit péči např. o výkony gynekologické či výkony ORL. Změnou je, že se jedná o výkony plánované, proto také nový název Centrum plánované chirurgie. Vznik takových center je v moderní medicíně neodvratitelný a je tím správným směrem pro budoucnost chirurgických oborů. Staneme se jedním z dalších zařízení v republice, která se touto cestou vydala a poskytují svým pacientům tento moderní systém léčby, kdy pacient stráví jen krátkou dobu na lůžku. Smlouvu pro Centrum plánované chirurgie jsme získali na **standardní dobu pěti let**, což je nesporným úspěchem s ohledem na zachování nemocnice s tak dlouholetou tradicí.

Posledním oddělením naší nemocnice jsou lůžka následně ošetrovatelské péče. Povedlo se nám dohodnout navýšení počtu lůžek o 20. To znamená, že naše oddělení NOP disponuje v současné době již 68 lůžky. I zde jsme smlouvu získali na **dobu pěti let**.

Provoz všech ambulancí v nemocnici zůstává nezměněn a naopak plánujeme podle potřeb v naší oblasti poskytované ambulantní služby v budoucnu rozšiřovat.

Vážení spoluobčané, doufáme, že nám zachováte přízeň a důvěru a my Vám budeme i nadále poskytovat kvalitní a moderní zdravotní péči.

Nikolaos Komatselis, jednatel společnosti

FEJETON O PLOTU...

Nový plot si postavíme, nebude nám vůbec vadit,
plot z lásky a naděje, že se někdo zasměje.

Fuj. Plot. Musí se natírat, koukají z něho hřebíky, kdejaký kluk po něm leze a vůbec. Ale zase má i své výhody. Pokud bude nápadně nenápadný, má možnost vzbudit závist okolí. A pokud možno zamezit hustotou planěk „čumění“ z druhé strany. A aby byl dostatečně vysoký a byl vidět už z dálky. A pokud tam jeden je, tak postavit další. Budoucí „fakirové“ je budou moci použít místo hřebíků.

Protože plotová záležitost není nikdy řešena na patřičné úrovni, byl požádán o hodnocení plotových „nádhér“ odborník z radia „Jerevan“. Je to sám „stařešina spolku plotových odborníků“ pan Vrtichvost. Na otázku - „Pokud se postaví nový plot vedle plotu stávajícího?“ - odpověděl: „Vynikající řešení mnoha problémů. Pokud bude dostatečně vysoký, tak ho nepřelezou housenky od souseda. Housenky jsou velmi inteligentní, což je známo od dob „žizaly Julie“. Dále, pokud soused nebude

dávat na druhý plot žebřík ze své strany, tak nepřelezou komáři. Sice takové komáři sádlo pomáhá při léčení „hexnšusu“, ale v tropech roznáší choleru a v našich podmínkách by mohl roznášet pomluvy a průjem. Také hustota planěk je důležitá. Soused může pěstovat brambory a plotem by mohli prolézat různí brouci, třeba mandelinka. Ta je obzvláště nebezpečná, protože může snášet vajíčka mezi dlažbu a vylíhnuté larvičky by ji mohly použít jako potravu. Jinak by bylo, pokud by snášela vajíčka před velikonoce, pak bychom je mohli barvit a dávat koledníkům.

Neocenitelná je také prostora mezi ploty. Na pozemku mezi ploty se může pěstovat „marjánka“. Nikdo ji neukradne a bude tu chráněná i před policií, protože se tam nikdo nedostane. A pokud dáme pubertálním výrostkům možnost kulturního vyžití, tak zcela jiná Marjánka za zpěvu „Marjánko, Marjánko, Marjánko má“ bude v naprostém bezpečí a její ochrana by se mohla navíc vylepšit dívčími tampony „Auvajs“. Samozřejmě, že se najdou závistivci, kteří budou nový plot pomlouvat. A třeba namítnou, že z druhé strany je pohled jako do opičárny a odsoudí ho. Opičárna, neopičárna. Jsou to vyvrhelové lidské společnosti a musíme se držet výroku páně „Cimrmana“. Neprátele se nelekejme a na množství nehledme.“

Toliko názor pana Vrtichvosta. Pokud ale potkáte některého notorického pomlouvače z této spodiny nepřizpůsobivých parazitů, očekávám, že si odplivnete a řeknete - „fuj“.

Poznámka autora: Fejeton byl napsán na popud jednoho člena „řádu zastupitelského“. S plotem na snímku to nemá vůbec, ale vůbec nic společného. Vyhlašuji anketu (začíná to být moderní!) - kdo z vás uhodne na cíl popud vznikl? Lístky se jménem svým i „popudlíka“ napište na lístek a vhodte do schránky na podněty u úřadu. A hlavně nezapomeňte zamávat na kameru umístěnou na sloupku kousek dál od schránky, protože z důvodu „anonymity“ se musí vědět, co tam kdo dává. Někdo by se mohl tímto způsobem zbavovat i peněz. Lístky budou slosovány a výherce obdrží salámovou šišku ve střední ceně. Takže, těším se, těším se, těším se a „pište, pište, pište“. Uzávěrka ankety za měsíc od vydání „Kohouta“! Děkuji šestnáctkrát,.....a mějte se!

Miroslav Smutný alias „Hájský pes“

Na severu Čech teplo a energie z odpadu

Pokud si nějakou věc dokážeme odepřít a nekoupit jí, odpad neznikne. Kdo má rád přírodu, postupně si osvojí toto pravidlo tak, že promýšlí dosah svého jednání až do důsledku a chová se tak, aby tvořil co nejméně odpadu. Některé odpady se dají opětovně využít. Věci, které již nepotřebujeme, nemusíme hned vyhazovat, ale možná pro ně nalezneme náhradní využití a zabráníme tak nákupu nových výrobků. To je další příznivý způsob nakládání s odpadem. Když už nějaký odpad vznikne, je velmi nutné ho pečlivě třídít, aby se dal v co největší míře recyklovat. Odpad, který se nedá recyklovat, bychom měli energeticky využít. Skládkování je až poslední možnost, pro životní prostředí nejméně příznivá.

I přes snížení produkce komunálního odpadu (KO) v Ústeckém kraji v letech 2008-2010 zůstává KO velkým problémem a rizikem pro životní prostředí. Potěšující je skutečnost, že rovněž stouplo množství vytříděného KO, včetně odpadů z obalů, jistě také díky lepším podmínkám pro třídění odpadu. V současné době se netřídí pouze ve 3 obcích v kraji a očekává se, že tyto se během příštích let také do třídění zapojí.

V nakládání s KO ale stále převládá skládkování (více než 70% KO) environmentálně nejméně příznivý způsob nakládání s odpady. Kapacita současných skládek však začíná být pomalu vyčerpána. Zlepšení situace je možné očekávat v příštích letech s výstavbou zařízení na energetické využití odpadu v Komořanech. Zařízení bude moci přijímat KO, který je dnes bez užitku ukládán na skládky, a vyrábět z něj současně elektrickou i tepelnou energii. Podle údajů Ústeckého kraje činila produkce KO v roce 2011 469 tis. t. Z toho na skládky bylo uloženo 342 tis. t. V případě vybudování a provozu spalovny tak může být využita

k získání energie polovina KO dosud mířícího na skládky. V současné době žádá investor o stavební povolení pro stavbu zařízení.

Vizualizace EVO Komořany • Zdroj: EVO Komořany, a.s.

I přes možné zlepšení nakládání s odpady v podobě jejich energetického využívání v budoucnu, je třeba stále podporovat především prevenci vzniku odpadu, jeho opětovné používání a materiálové využití, které zabírají vyšší příčky v hierarchii nakládání s odpady. Na skládku by měly být ukládány pouze jinak nevyužitelné komunální odpady, nikoli více než 2/3 množství KO tak, jak je tomu dnes.

Autorka článku: **Jana Krátká a Mgr. Renáta Červenková**
Ekologické centrum Most a Kralupy nad Vltavou
Výzkumný ústav pro hnědé uhlí a.s.

Zdroje informací: www.odpadjeenergie.cz • ČSÚ: Statistika životního prostředí - Ústecký kraj • Ústecký kraj: Hodnotící zpráva o plnění Plánu odpadového hospodářství Ústeckého kraje 2011 • Ekodom: www.jaktridit.cz • EVO Komořany a.s.: www.evokomorany.cz • Hlaváček, K.: Stav projektu EVO Komořany • EIA: Záměr Intenzifikace skládky komunálního odpadu S-00 společnosti Celio a.s.

Společenská rubrika

VZPOMÍNKA

V sobotu 26. ledna 2013 nás ve věku 82 let opustila paní **Marie Votavová, učitelka**. V Háji prožila 18 let, tady vychovávala spolu s manželem své dvě dcery. V srpnu 1968 se přestěhovala do Benešova, kde pokračovala ve svém učitelském povolání. Háj milovala a ráda se do místa jejich učitelských začátků vracela. Měla zde spoustu přátel a hlavně bývalých žáků, kteří na ni s láskou vzpomínají a děkují za krásné chvíle s ní prožité. Vy, kteří jste se zúčastnili Setkání bývalých žáků hájské školy před 2 lety, jistě vzpomenete na vzájemné vroucí přijetí naší **paní učitelky**. Úmrtí oznámení mělo v záhlaví její vlastní motto, vzkaz všem přátelům a známým:

*Budme k sobě lidé milí,
vždyť na světě jsme jenom chvíli.
Proto nepokazme si ten čas,
raději vnímejme to množství krás.
Zapomeňme na neshody a hádky,
zlobit se, to je krok zpátky.
Místo rozporného tápání
mějme pro lidi vždy chápání.
Pak nemusíme mítí strach,
že v posledních hodinách
zůstaneme zcela sami,
vždyť přátelé tu budou s námi.*

Autor: Marie Votavová

Věnujte ji prosím tichou vzpomínku.

Za bývalé žáky **Mgr. Anna Příbylová**

POSLEDNÍ POZDRAV

*Dech se na chvíli zastavil,
nad zprávou nečekanou,
že od nás odešel,
cestou osudem danou,*

*Ač je to k nevíře,
bohužel je to tak,
že z našeho života,
odešel kamarád.*

*Ať jeho cestu poslední,
provází hvězdný svit,
navždy v našich vzpomínkách,
navždy bude žít.*

Nepříjemné zprávy nám obvykle přinese čas. A ta nejméně příjemná nás určitě zastavila v době, kdy jsme ji vůbec nečekali. **V neděli 24. února 2013 ve věku 73 let, odešel navždy od nás pan Zdeněk Vydra**. Po krátké nemoci, ale se smutným koncem. Ještě nedávno jsme ho zdravili v okně. Bude nám chybět i se svým smyslem pro humor, protože v jádru své povahy to byl velice veselý člověk. Dlouholetý obyvatel Háje, otec dvou skvělých dětí a velice dobrý soused a kamarád. Nenáročný, ochotný a nikomu neublížoval. Byl vášnivým luštitel křížovek a měl velice dobrou paměť. Měl rád i „kanadské žertíky“. I když bychom si přáli, aby jeho odchod byl právě takovým žertíkem, tak bohužel, poslední se stal skutečností. Bude nám chybět. Všichni, kdo jste pana Vydra znali, popřejte mu na jeho poslední cestě trochu štěstí a klid jeho duši na věčném odpočinku.

Poslední pozdrav a odpočivej v pokoji.

Miroslav Smutný, Háj u Duchcova

ilustrační foto

Kdo měl rád - nezapomíná.

Kdo tě znal - ať s námi vzpomíná.

Je tomu již rok, kdy nás dne 19. února opustila naše milovaná maminka, babička a prababička paní **Stanislava Drncová**.

S láskou vzpomíná **dcera Ladislava s manželem a vnoučata s rodinami**.

PODĚKOVÁNÍ

BYLI JSME V ADVENTNÍCH DRÁŽDANECH

Obec Háj u Duchcova uspořádala v prosinci výlet do vánočních Drážďan. Účastníci si užili příjemnou atmosféru tohoto historického města, provoněnou svařáčkem, pečenými kaštany, klobáskami a dalšími lákavými pochutinami. Vánoční čas podtrhly i koledy a další sváteční melodie. Všichni obdivovali výzdobu jednotlivých stánků, ale i samotného města. Den se pěkně vydařil, proto bychom chtěli obci poděkovat za dobře naplánovanou akci.

Za účastníky zájezdu
Hanka Singerová

ZÁJEZD NA ADVENTNÍ TRHY DO DRÁŽĐAN - 19. 12. 2012

Ve středu 19. prosince vyjeli hajští na výlet do Drážďan. Autobus byl téměř plný, cesta propršela, ale po vystoupení z autobusu přšet přestalo a čekal nás den plný překvapení.

Z parkoviště jsme se vydali do centra, nasát tu pravou vánoční atmosféru. Drážďany byly po ránu klidné, první návštěvníci teprve přicházeli. Vše jsme si v klidu prošli a prohlédli, ochutnali svařáčka, nakoupili i nějaké drobnosti. Radost z návštěvy obchodního centra měli nejen dospěláci, kteří si přikoupili pár dobrůtek na Vánoce, ale hlavně děti, které zde objevily expozici medvědů.

Plná dojmů a předvánoční nálady se naše skupina vrátila domů v pořádku.

Za spokojené účastníky děkujeme KSKstarosty a obci Háj **Jitka Cihlářová**

■ Velice děkují panu **Jiřímu Vlnasovi**, provozovateli nákladní dopravy, který obci v poslední době pomohl při stěhování nájemnice z domu č.p. 40 bezprostředně po požáru a také vypomohl v případě nutného odvozu zapůjčeného nábytku pro konání 7. kytičky v rytmu country.

Karel Drašner, starosta obce

■ Srdečně děkují zásahové jednotce SDH Háj u Duchcova, starostovi obce panu **Karlu Drašnerovi** a panu **Jiřímu Vlnasovi** za obětavou pomoc při likvidaci požáru a následné pomoci při stěhování do nového bytu.

Zdena Kohlschütterová

■ **TJ SOKOL HÁJ** chce touto cestou poděkovat paní **Aleně Kadeřábkové**, která se více jak dvacet let příkladně starala o účetnictví v našem spolku. A ačkoli již tuto činnost ukončila, zůstává dále jako řadová členka Sokola. Děkujeme!

S KSK v roce 2013

...a Krušné hory duněly. V podvečer Nového roku, přesně v 19.00 hod, začal u kapličky svatého Leonarda ohňostroj se světelnými efekty. Barevné podívané tentokrát nepředcházelo slavnostní připítek zastupitelů obce, ale příchozí měli možnost vychutnat si teplý čaj a svařáček, se kterým si přátelé a známí popřáli. Po cca 10 minutové přehlídce se ozval potlesk a slova poděkování. Nemohu odhadnout, kolik lidí přihlíželo na příchozí cestě od Háje nebo Oseka, kolik lidí přihlíželo z tepla svých domovů. Víím ale určitě, že toto setkání se stává další hájskou tradicí. Na uváženou přichází hodinové posunutí začátku. Tato varianta by více vyhovovala rodinám s dětmi a starším lidem. Velký dík patří veřejné údržbě za přípravu a zajímavé osvětlení přístupové cesty. V letošním roce budeme opět vycházet z již osvědčených akcí, o které máte zájem.

CELKOVÉ HODNOCENÍ ROKU 2012

V rámci možností byly uskutečněny všechny naplánované akce s výjimkou:

- zájezdu okolí Krušné hory (nebyl zařazen z finančních důvodů)
- zájezdu na houby - přírodní podmínky nedovolily zájezd uskutečnit - nebyla známa blízká lokalita výskytu hub

- zájezdu do divadla - náhradou byl nabídnut zájezd do vánočních Drážďan 19.12. 2012, který se setkal s velkým zájmem občanů
- setkání přátel fotbalu
- rozpadl se zájem o cvičení Zumbly v MŠ

Zbývající akce patřily mezi úspěšné - bitva klanů, 6. jarní hudební kytička, dětský karneval, hájské slavnosti, oslavy 70. výročí úmrtí Jana Zelenky, výšlap na Stropník, zájezdy do Kreischy a Drážďan, lampionový průvod, rozsvícení vánočního stromu, ohňostroj, ...Musím poděkovat občankám Háje za odevzdání vzorků tradičního vánočního pečiva: paní Věře Kindlové, Stanislavě Smutné, Kateřině Zemanové, Věře Šulcekové. Ochutnávka dopadla na výbornou. Na adventním stánku zůstaly jen drobečky.

Na Vámi kladně hodnocených akcích chceme postavit i rok 2013, který se ponese ve znamení 810. výročí vzniku Háje, 10. výročí spolupráce s partnerským městem Kreischa a 170. výročí postavení kapličky svatého Leonarda.

Háj se poprvé připomíná k roku 1203. Oslavy významných výročí budou probíhat po celý rok. Hlavní část se uskuteční začátkem září i v rámci Hájských slavností. Plánujeme průvod obcí v dobovém oblečení, motivem bude průřez a zastavení v letu časem od 1. písemné zmínky o obci po současnost. Chtěli bychom oslavu NE velkolepou, ale DŮSTOJNOU, předpokládáme i spoluúčast a zapojení Vás občanů. Stěžejním místem bude prostranství za sokolovnou, průvod by měl projít Hájem již od Domaslavic. Režii programu je pověřen pan Petr Stolař s Divadlem v Pytli. Věříme, že se nám společně dílo vydaří.

A nebojte se, děti o své radovánky nepřijdou. Dětský den se bude konat jako obvykle, tedy v sobotu 1. června 2013, jenom neponese název Hájské slavnosti. Další změnou bude turistický výšlap. Stropník máte již vyšlápnutý ze všech stran, tak tentokrát HURÁ na MILEŠOVKU!

Na podzim by nás měl ještě čekat zájezd do Kreischy, opět lampionový průvod s halloweenskými strašidly, návštěva divadla, výlet na houby a rozsvícení Vánočního stroměčku. Rok uplyne jak voda a věříme, že se ve zdraví sejdem a společně přivítáme rok 2014.

Mgr. Anna Příbylová

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dne 10. 4. 2013 od 8,00 do 15,00 hod se koná zápis do Mateřské školy Háj u Duchcova.

K zápisu doneste rodný list dítěte a průkaz totožnosti zákonného zástupce. Stejně jako každý rok proběhne přijímání dětí podle následujících kritérií:

Kritéria pro přijímání dětí do MŠ pro školní rok 2013/14

S účinností od 22. 2. 2013 určila ředitelka školy kritéria, podle kterých budou k docházce do Mateřské školy Háj u Duchcova, zřizované obcí Háj u Duchcova, přednostně umísťovány děti k pravidelné docházce:

1. děti 1 rok před začátkem povinné školní docházky
2. děti, jejichž rodiče mají trvalé bydliště v obci

3. děti, které dovršily věk 4 let
 4. děti, které dovršily věk 3 let
- doplňující kritéria pro rozhodování pro přijetí dětí ve věku tří let

1. děti pracujících rodičů
2. děti z neúplných rodin
3. děti, které mají v MŠ sourozence
4. opakované žádosti o umístění dítěte, které nebylo přijato v minulém školním roce

O přijetí dítěte nerozhoduje datum podání ani pořadí podané žádosti.

Pražský arcibiskup Jan Lohelius (1549 - 1622)

V předchozím čísle obecního zpravodaje **Hájský kohout IV/2012** jsem se ve svém povídání zmínil o donátorovi hájského erbů a privilegia, pražském arcibiskupovi Janu Lohelioví. Protože se jedná o velmi zajímavou, až dalo by se říci kontroverzní, osobnost, rád bych čtenáře Hájského kohouta seznámil s jeho osobou blíže.

Jan Lohelius (1549 v Chebu - 2. list. 1622 v Praze) pražský arcibiskup, pocházel z rodiny čeledína. V 15 letech (roku 1564) se dostal do tepelského kláštera jako pacholek. Zdejší opat, **Jan Mauskönig (Murregius)**, si ho oblíbil a vzal jej do služby. Díky opatově přízni mohl se mladý Jan vzdělávat literárně a hudebně, až stal se klášterním varhaníkem. Roku 1576 vstoupil do noviciátu v Teplé a roku 1575 složil klášterní sliby, načež odešel do Prahy doplnit své vzdělání a roku 1576 byl vysvěcen na kněze. V Praze zůstal i v následujících letech a studoval teologii. Ve strahovské knihovně se zachoval kodex *Casus con scientiae* z roku 1578 který si pořizoval nejspíše jako soupis nejdůležitějších vědomostí. Po studiích se vrátil do tepelského kláštera, kde se oddal se reformační činnosti, a podařilo se mu zastavit pokrok protestantství v Teplé. Jeho horlivost byla poznána již za jeho prvního pobytu v Praze, a proto hned ke konci roku 1578 byl jmenován převorem zpustlého Strahovského kláštera. Jeho opat Jakub ze Šternovic tak nesmyslně rozhazoval klášterní jmění, že mniši se vystěhovali z kláštera. Jan Lohelius měl tento stav napravit, to však vedlo jen k větším sporům s opatem, a tak si vymohl Lohelius od arcibiskupa i císaře **Rudolfa II.**, aby byl opat Jakub sesazen. Protože Jan Lohelius byl ještě příliš mladý na opatské místo, byl strahovským opatem jmenován Matyáš Göhl, také kněz tepelského kláštera. Lohelius se zatím snažil vrátit klášteru důchody, které byly předchozím opatem prohrány. Brzy se však opět vrátil do Teplé, kde vedl správu kláštera. Strahovský opat Matyáš si jej ale vyžádal zpět, a tak se 7. září 1583 vrátil na místo převora kláštera. Opat Matyáš odešel r. 1585 jako prelát do kláštera v Teplé a na Strahově se pak stal opatem Ondřej Werner. Jeho nástupcem se pak stal Jan Lohelius, který od té doby prováděl ve velkém katolickou reformaci, zejména jako rádce pražských arcibiskupů. Hned roku 1587 se stal generálním vikářem řádu premonstrátů ve všech císařových dědičných zemích a v polské provincii. Počet mnichů se rozšířil až na 14, roku 1594 založil ve svém klášteře knihovnu. Od císaře **Rudolfa II.** vymohl privilegium, že ani císař nesmí odcizovat klášterní jmění. Významná byla jeho protireformační činnost po celé arcibiskupské diecézi. Za pražské arcibiskupy - **Zbyňka Berku z Dubé** a **Karla z Lamberka** - vykonával jejich arcibiskupské pověření, především dohled nad kláštery. Bez ohledu na zvy-

kové obyčeje a zákony dosazoval za opaty a převory vlastní oblíbence, aby napravovali v katolických klášterech kázeň. Známa byla jeho vizitace z roku 1593 v panenském klášteře v Chotěšově. Na každého, kdo se vzepřel jeho rozkazu buď uvalil klatbu nebo jej nechal

vyhnat z kláštera. To se stalo roku 1596 převorce kláštera v Nové Říši, kterou již dal dovézt do Chotěšova a jejíž klášter časem změnil v mužský. Svému řádu pomáhal, jak mohl, třeba mu vymohl exempci (výjimku) z biskupské pravomoci, učinil pokus ke zřízení semináře, v němž by byli vychováni příští premonstráti. Císař **Rudolf II.** mu na to dal roku 1589 důchody z želivského kláštera. Přes všechnu svou horlivost dostal roku 1603 od císaře napomenutí, aby byl ještě bedlivějším na kláštery.

Roku 1598 vypravil svého převora **Jana Schislera** do Říma k papeži **Klimentovi VIII.** o stvrzení klášterních privilegií, roku 1601 se dokonce vypravil do Říma s **Kašparem z Questenberka**, při čemž účelu cesty opravdu dosáhl. To však nebyl jediný cíl uvedené mise. Hned roku 1602 byl Jan Lohelius jmenován biskupem v Sebastě a suffraganem pražského arcibiskupství. Roku 1604 přijal biskupské svěcení, čímž nepoměrně vzrostla jeho moc, neboť arcibiskup **Karel z Lamberka** byl vážně nemocný a Jan Lohelius rozhodoval ve všem. Jejich vztahy byly značně napjaté a dá se říci, že se srdečně nesnášeli, proto **Karel z Lamberka** sídlil raději v osekém klášteře, aby nemusel být na blízkou svého nepřijemného pomocníka. V té době vrcholil zápas mezi katolíky a protestanty a katolíci potřebovali ráznu hlavu církevní. Majestátem císaře **Rudolfa II.** protestantství aspoň na oko zesílilo, proto byl veden boj na všech frontách. To byl i jeden z důvodů vpádu vojáků arcivévody a pasovského arcibiskupa **Leopolda** (bratranec **Rudolfa II.**) roku 1611 do Prahy, který byl posléze odražen. Císaře **Rudolfa II.** to však stálo trůn, na který nastoupil jeho bratr **Matyáš**. Ten hned roku 1611 jednal s papežem **Pavlem V.**, aby byl dosazen Jan Lohelius za arcibiskupa. To se tak stalo bulou papežskou ze dne 14. května 1612. Nejvyšší zemští úředníci přiměli nyní oba arcibiskupy k smlouvě, v níž arcibiskup **Karel z Lamberka** přenechal veškerou církevní správu Janu Lohelioví za roční důchod 3000 kop míšeňských a odstěhoval se do osekého kláštera, kde zemřel dne 18. září 1612. Jan Lohelius, jemuž nástupnictví bylo zajištěno již zmiňovanou bulou, se stal tedy opravdovým arcibiskupem. Dne 8. prosince 1612 odevzdal mu olomoucký biskup **František z Dietrichšteina** pallium. Horlivost reformační se nyní u Jana Lohelia ještě stupňovala. Hned roku 1612 napsal do všech klášterů napomenutí, zvláště přísně varoval opaty a bratří u sv. Ivana a opata zbraslavského (1613). Roku 1613 zvláštním dekretem podle tridentského práva určil klášterům pražským pořádek při průvodech. Hlavní jeho snaha po vydání majestátu r. 1609 byla získat co nejvíce kolaturního práva, které určovalo právo jmenovat faráře jednotlivých farností v rámci diecéze. Jan Lohelius stíhal protestanty na všech stranách, zvláště v Rokycanech, Žebráku, Pardubicích a jinde. Kam nemohl Lohelius dosáhnout vlastním skutkem, působil alespoň žalobami. Podával žaloby na významné šlechtice jako byl **Vilém Popel z Lobkovic** či **Bohuslav z Michalovic** a jiné. Nejhůře se vedlo obyvatelům arcibiskupských statků. V Hrobě hned roku 1609 byli někteří pro své protestantství uvězněni v žaláři osekého kláštera, jiným způsobem potrestání bylo umístění vojáků ke kvartýru na statcích či chalupách (Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

(trýznění vojskem). Uvedené kolaturní právo na císařských panstvích a na panství **Zdeňka Popela z Lobkovic** získal roku **1612**. Brzy nalezl společnou řeč s Vídeňským biskupem Kleslem (všemocným rádcem císaře Matyáše). Začala další vlna pronásledování nekatolíků, kdy nejhůře na tom byli obyvatelé města Hrob, kteří si na základě rady defensorů postavili protestantský kostel. Jan Lohelius spolu s opatem broumovského kláštera **Wolfgangem Selenderem z Prošovic**, který řešil stejný problém, nechali svým poddaným kostel zavřít. Spor o tyto dva kostely se pak stal třetím bodem celého dalšího jítření mezi protestanty a katolíky. Jan Lohelius všude ustanovoval své faráře, kteří v jeho intencích postupovali až k nejostřejší katolické reformaci. Pod jeho vlivem byli protestantští konšelé v městech sesazováni (v Pardubicích, Kostelci n. L.). Přísně trestal i faráře, kteří učinili svým osadníkům nějaký ústupek, aby s nimi mohli vyjít. Roku **1617** provedl přísnou a krutou visitaci po celém křivoklátském panství, kde dosadil katolické kněží i do obcí, kde nebylo ani jediného katolíka. Téhož roku dal násilně zbořit zmiňovaný protestantský kostel v Hrobě a opat Selender nechal broumovský kostel zapečetit. To pobouřilo všechny pro-

testanty v zemi na nejvyšší stupně. Stavové se odvolávali na majestát z r. **1609**, ale Jan Lohelius na to nedbal. Podle jeho příkladu vedli si i katolíci stavové, zvláště **Vilém Slavata z Chlumu** a Košumberka. Jan Lohelius měl silnou podporu Královská kanceláře i dvora. Nedal se zastrašit ani krvavou událostí v Ústí nad Labem, při které byl zabit katolický primátor. Všechny tyto události vyvrcholily **23. května 1618** známou defenestrací, při které byli **Vilém Slavata z Chlumu, Jaroslav Bořita z Martinic a písař Fabricius** vyhozeni z oken druhého patra starého královského paláce Pražského hradu. Jan Lohelius po této události ovšem ihned ujel ze země, což kontrastovalo s jeho napomínáním kapituly pražské, aby vytrvala a neprchala z Prahy, a během českého povstání bydlil ve Vídni, kde podněcoval proti českým stavům. Po bitvě na Bílé hoře se vrátil do Prahy v únoru roku **1621**. Hned **28. února 1621** znovu slavnostně vysvětil chrám sv. Víta, předtím užívaný k obřadům kalvínského vyznání. Na počátku roku **1622** zcela zakázal v českých zemích přijímat způsobem pod obojí. V této době všeobecných konfiskací se snažil získat také majetky pro arcibiskupství - navráceny mu proto byly statky Rožmitál, Týn nad Vltavou, Červená Řečice, statky želivské-

ho kláštera, Ouhonice, Horoměřice, Kněžveses apod. Pražské kapitule vymohl právo volit probošta. Ovoce svých reformačních snah se nedočkal. Zemřel roku **1622** a byl pohřben ve strahovském klášteře, kde pro něj opat **Kašpar z Questenberka** nechal zřídit nákladný náhrobek s obširným nápisem o všech jeho protireformačních zásluhách. Jan Lohelius používal jako pražský arcibiskup znak čtvrcený štít se středním štítkem. Pole 1+ 4 bylo černé se zlatým břevnem (znak arcibiskupství), 2 + 3 bylo znakem Řádu křížovníků s červenou hvězdou, což je jediný církevní rytířský řád, založený v Českých zemích, a v letech 1561 až 1668 byl arcibiskup současně i velmistr Řádu křížovníků. Protože Jan Lohelius neměl rodový znak, tak ve středu tohoto štítu je jeho osobní znak. Úsudek o jeho osobě, ať si každý udělá sám.

Zbyněk Brůža

Použitá literatura: *Ottův slovník naučný. Kettner, Jiří 1993: Dějiny Pražské arcidiecéze v datech. Nakladatelství Zvon. Buben, Milan 2012: Encyklopedie heraldiky. Světská a církevní titulatura a realie. Nakladatelství Libri. Janáček, Josef - Louda, Jiří 1988: České erby, Edice Oko*

Užitá a užitečné internetové odkazy:

<http://www.klaster-broumov.cz/>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Lohelius

<http://leccos.com/index.php/clanky/lohelius-jan>

Z historie výstavby školy s čp. 122 v Háji u Duchcova

Háj před výstavbou školy příslušel pod školní obec Osek. Protože cesta dětí z Háje a z Domaslavic byla především pro šestileté děti dosti svízelná i za pěkného počasí a doslova krutá za nepříznivých povětrnostních podmínek, hlavně pak v zimě, rozhodli se hájští postavit si v Háji vlastní školu. A tak 16. září 1886 začali s průzkumem, kolik dětí by školu v Háji navštěvovalo. Protože se někteří daňoví poplatníci zdráhali, dal tehdejší starost František Rudolf kolovat dům od domu listinu se žádostí o zřízení školy. Pro stavbu se vyslovily dvě třetiny obyvatel. Rada obce pak 8. dubna 1887 projednala možnost postavení školy v Háji a zaslala žádost o souhlas Zemskému školnímu úřadu v Praze. Dopisem zemského školního úřadu ze dne 17. října 1888 došel souhlas k postavení školy. Výnosem zemské školní rady č. 1139 ze dne 23. června 1889 bylo vydáno povolení ke zřízení čtyřtřídní školy v Háji. Pozemek na stavbu školy poskytl Anton Dittrich z Domaslavic, který vlastní pozemek č. 773/1 v Háji. Stavební plán vypracoval Ing. Kress, městský stavební inženýr z Teplic. Dne 22. listopadu 1889 obec obdržela stavební povolení. Obecní rada 26. ledna 1890 vyhlásila nabídku na provedení jednotlivých stavebních prací. Následně 16. února 1890 byl z došlých nabídek proveden výběr stavebních řemesel. Z tohoto řízení obdrželi zakázky:

zednické práce:	Franz Bruckner z Oseka
tesařské práce:	Wenzl Schindler z Háje
truhlářské práce:	Sigmund Walter z Oseka
zámečnické práce:	Bernard Görlach z Oseka
malířské práce:	Josef Watzek z Bíliny
klempířské práce:	Josef Strassberger z Oseka
sklenářské práce:	Ludwig Gandeck z Oseka
kamenické práce:	Anton Hanel z Bíliny
pokrývačské práce:	Josef Reismüller z Jeníkova
stavbyvedoucím byl ustaven	Rudolf Wettstein z Duchcova

Obecní rada také ustanovila stavební výbor do kterého byli zvoleni: předseda Anton Neuber, členové Josef Harant, Franz Neuber, Wenzl Schlein a Franz Rudolf z Háje; Josef Knauer, Josef Kindermann a Anton Dittrich z Domaslavic.

Na sezení obecní rady 26. února 1890 byl pro stavbu školy odsouhlasen a schválen úvěr ve výši 25 000 florénů od spořitelny v Duchcově.

Dne 18. března 1890 byl položen základní kámen na stavbu školy v Háji. Pozváni k tomuto aktu byli starosta Oseka Anton Härtl, stavbyvedoucí Rudolf Wettstein z Duchcova a zástupce školského úřadu pan starosta a obecní zástupce Anton Neuber z Háje.

Po položení základního kamene se začalo na stavbě školy usilovně pracovat. Na dopravu materiálu se zapojili všichni místní sedláci svými povozy. Příznivé jarní počasí velice přispělo k urychlení prací na stavbě a tak mohl být již 23. a 24. května na hrubou stavbu postaven krov.

Tyto velice rychle pokračující práce vedli pana starostu Antonína Neuberu a člena osadního výboru Josefa Kindermanna na cestu k Zemskému školnímu úřadu do Prahy, aby tento úřad ujistili, že škola bude ještě v tomto roce dokončena a že školní rok 1890-91 bude moci být v nově budované škole zahájen. Proto bude také nutné zajistit pro tuto školu učitelský sbor.

Stavba školy byla skutečně počátkem září roku 1890 dokončena a školský úřad tak mohl školu vybavit příslušným nábytkem.

Stavba školy přišla obec na 22 057 florénů a 92 krejcarů. Na stavbu přispěli:

Háj	2 945 florénů 17 krejcarů
Horní Háj	972 florenů 47 krejcarů
Domaslavice	350 florenů 06 krejcarů
Celkem	4 267 florenů 70 krejcarů

Zbývající část byla řešena půjčkou od spořitelny v Duchcově. Dluh byl umořen ve 25 ročních anuitách.

Důležité pro školní obec Háj je 14. září roku 1890, kdy tento den vyvrcholil vysvěcením nově vybudované školy. Již den před tím byla budova školy slavnostně vyzdobena. V tento slavnostní den se ve 14 hodin shromáždili vzácní slavnostní hosté, školní děti a široká veřejnost před budovou školy. Mezi vzácnými hosty byli představitelé okresu vedeni starostou Duchcova panem J. Franzlem, vrcholní představitelé zastupitel-

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

stva Oseka pod vedením starosty pana A. Härtla a větší počet učitelů z okolí. Z předních spolků byli zastoupeni, spolek hasičských veteránů a tělocvičný spolek. K slavnostnímu aktu se začal formovat průvod, v jehož čele byly dvě kapely, které také uvedly průvod v slavnostním duchu do pohybu obcí. Průvod po projití obcí opět stanul před školou, kde učitel Josef Neuber pronesl slavnostní proslov a vybidnul pana faráře k vysvěcení školní budovy. Starosta obce A. Neuber na to odemkl školní budovu a vybidnul vyšší svátost a všechny hosty ke vstupu. K samotnému vysvěcení byla připravena zvláště upravená třída, kde předtím byl připravený oltář. Vysoce hodnocený farář P. Engelbord Richter promluvil v plnohodnotných slovech o významu této školy pro celou obec a svůj proslov ukončil přáním, aby toto vše, pro mládež tak důležité vzkvétalo a sloužilo k obecnímu prospěchu. Poté následovalo vlastní vysvěcení školní budovy. Závěrem tohoto aktu starosta A. Neuber předal klíče od budovy školy řídicímu učiteli Josefu Klingerovi. Ten starostovi poděkoval a jménem učitelského sboru vyslovil přání zdárného působení školy pro blaho nastupující mládeže. Těmito slovy ukončil tuto vlastní oslavu. Všechny prostory školy zůstaly pro zúčastněné hosty i pro občanskou veřejnost otevřené k umožnění prohlídky v této nově postavené školní budově.

Školní rok 1890-91 byl zahájen 15. září 1890 bohoslužbou v Oseku, které se zúčastnila celá hájská škola. V dopoledních hodinách totiž probíhalo v novostavbě školy kolaudační řízení za účasti zástupce C.K. okresního školního úřadu - školní inspektor Eduard Wenisch a C.K. okresní školní lékař pan Prohmann, za obec pan C.W. Plasche v zastoupení starosty a zastupitelstva. Kolaudace byla ukončena převzetím školní budovy bez závad.

Dnem 1. září 1980 Okresní školský úřad zrušil z ekonomických a provozních důvodů vyučování v základní škole v Háji. Všechny děti tak od

Foto školy z roku 1916.

1. třídy opět po letech navštěvují školy v Oseku. Nesouhlas obce se zrušením školy nebyl účinný. Národnímu výbor se alespoň podařilo ujednat, aby Okresní školský úřad zajistil a hradil ranní dopravu dětí do Oseka. Propadající se podlahy v budově mateřské školy v čp 125 donutily přestěhovat MŠ v březnu r. 1981 do budovy zrušené základní školy v čp. 122.

Od 1. září 1992 byla v budově pokusně otevřena spojená 1. a 2.. třída základní školy jako odloučené pracoviště osecké školy, aby tyto malé děti nemuseli dojíždět do Oseka. Vyučující byla učitelka Marie Jiráčková. Toto malé pracoviště se pro ekonomické a personální důvody neosvědčilo a bylo koncem školního roku 1994 opět zrušeno.

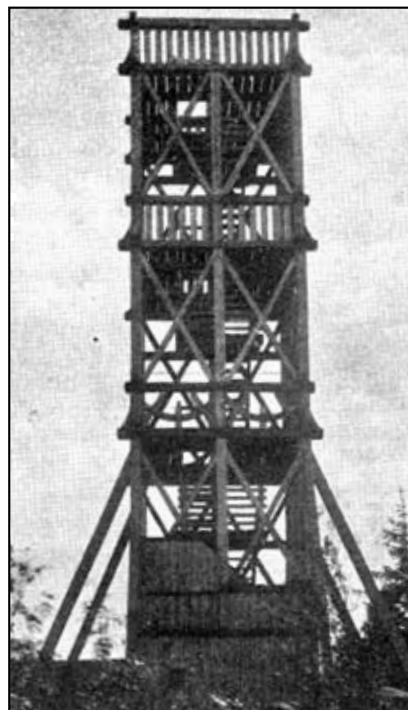
František Nachtmann, kronikář obce

ROZHLEDNA NA STROPNÍKU

„Na cestě od Loun až ku nejzazším výběžkům středohoří u Bíliny prsa vaše lokají ještě zdravý, lesní vůni prosycený vzduch hluboce oddechují. Ale jakmile se přiblížíte k Duchcovu, začínáte pokašlávat a plíce nechtějí se spokojit touto nenadálou, jedovatou potravou... Teprve přiblížíme-li se k samému úpatí Krušných hor, oddychujeme poněkud volněji, neboť tam se vzduch průmyslový již mísí s pryskyřičnou vůní blízkých rozlehlých hvozdu. Úplně se uhelného prachu zbavíme jen výstupem na vrcholky 800-1000 metrů vysokých hor a s jejich hřebene teprve poznáme, v jakém moři věčného dýmu a par je celá kotlina zahalena. Žádný, ani nejprudší víchr nikdy docela tuto mléčně šedou clonu neroztrhá a neodvěje“ Takto smutně popsal nevlídnou tvář prostředí pod Krušnými horami ve svém románu Vyrženci (1924) spisovatel Alois Šefl. Přirozenou protiváhou této industrializované a montánní činnosti poškozené krajiny se staly vrcholky Krušných hor, které byly od 19. st. vyhledávaným výletním místem obyvatel podhorské oblasti.

Skloněk 19. století byl zlatou dobou měšťanských spolků, tehdy byly položeny i základy krušnohorské turistiky. Pro oblast Oseka a Stropníku byla klíčová činnost osecké pobočky Horského spolku (Gebirgsverein) z Teplic. V jejím čele stanul osecký lékárník Sigismund Sander. Spolek prováděl údržbu a značkování horských stezek, budoval odpočívadla, pořádal

výlety, pěstoval vlastivědu, osvětu a budoval lásku ke krušnohorské domovině. Zprávy o činnosti spolku pak nalézáme ve vlastivědném periodiku Erzgebirge Zeitung, které v Teplicích vydával svaz horských spolků. Patrně největší ambicí členů oseckého spolku bylo vybudovat

rozhlednu na Stropníku. První snahy v devadesátých letech 19. století však ztroskotaly na nezájmu představitelů valdštejnského panství, kterému pozemky na Stropníku náležely. Dohody se podařilo dosáhnout až v r. 1908. Ve prospěch zamýšlené rozhledny se konaly taneční zábavy, koncerty a přednášky. Stavba byla zahájena v dubnu 1910, provedl ji stavitel Anton Bruchner a zednický mistr Schindler. Nová rozhledna představovala 18 metrů vysokou trámovou konstrukci o třech etážích. Poplatek za navštívení rozhledny činil v roce otevření 20 haléřů na osobu. Spodní patro bylo možno uzavřít, rozhledna byla veřejnosti přístupná vždy o nedělích a svátcích, kdy zde drželi službu členové spolku. V ostatních dnech bylo možno zapůjčit klíč od rozhledny proti peněžní záloze ve výši jedné koruny v hostincích na Dlouhé Louce, Rýzmburku a Křižanově. Na provoz rozhledny částečně dohlížel i lesní personál pohybující se v jejím okolí, který byl rovněž oprávněn kontrolovat vstupenky.

Rozhledna byla slavnostně uvedena do provozu 10. července 1910. Ve 14.15 vyšel od oseckého hostince „U císaře Rakouského“ průvod, který dosáhl vrcholu Stropníku o 16. hodině. Slavnostní program otevření rozhledny zahájil svým proslovem předseda Teplického horského spolku c. k. okresní školní inspektor Eduard Wenisch, poté promluvil starosta

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

Oseka Franz Pampam a předseda oseckého spolku Sigismund Sander. Otevření rozhledny se účastnila početná delegace zástupců oseckého spolkového života, přítomni byli místní turneři, dobrovolní hasiči, členové Spolku Němců v Čechách, německý dělnický spolek, spolek válečných vysloužilců i mužský pěvecký spolek, který slavnost ukončil svým vystoupením. Program pokračoval v Oseku v hostinci „U modré hvězdy“ večerem s hudbou a zpěvem.

Otevření rozhledny se účastnilo okolo 1000 návštěvníků. Následující týden v neděli 17. července rozhlednu navštívilo 350 osob s celkovým výtěžkem 70K. Zájem o rozhlednu však neměli jen turisté, ale i vandalo- vé, kteří se do věže vlámali krátce po jejím otevření, rozhledna pak byla v dalších dnech v nočních a ranních hodinách střežena a kontrolována. Svému účelu sloužila vyhlídková věž až do prosince 1929, kdy se zřítila za prudké bouře. Navzdory snahám spolku se již nepodařilo realizovat její obnovu.

Mgr. Jiří Bureš, Muzeum města Duchcova

Paní Hana Benešová: Jak se Anna stala Hanou

Anna Vlčková pocházela z nemajetné rodiny, její teta se však rozhodla věnovat část nabytého dědictví na její vzdělání. A tak Anna studovala na pařížské Sorbonně, kde se roku 1905 setkala s Edvardem Benešem.

Narodila se roku 1885 v Domaslavicích na Teplicku. Její otec se vyučil krejčím, ale protože rád hrál na různé hudební nástroje, jedenáct let působil u vojenské hudby. Potom pracoval jako traťový strážný u dráhy. Maminka se živila jako švadlena. Roku 1899 si ji jako čtrnáctiletou adoptovala teta Eva Šulcová. Zdědila větší jmění po smrti své zaměstnavatelky a část prostředků se rozhodla věnovat na vzdělání neteře. Anička se mohla přestěhovat do Prahy a navštěvovat Průmyslovou (později Rodinnou) školu, potom vychodila ještě obchodní školu. Společně s tetou bydlely na pražských Královských Vinohradech v ulici U Riegrových sadů, v domě pražského policejního ředitele Václava Oliče. Tam vzniklo celoživotní přátelství Anny Vlčkové s dcerou Oliče, také Annou, přezdívanou Aťa. Obě kamarádky odjely roku 1905 do Paříže, aby se zapsaly ke studiu na Sorbonně. Sprátelily se s další Češkou, Ludmilou Šmolíkovou. Snoubenec Šmolíkové, novinář Švihovský, všechny tři seznámil se svým známým, tehdy také studentem Sorbonny, Edvardem Benešem. Edvard na dívky zapůsobil jako „starý mladý muž“.

Společně ale začali chodit na přednášky francouzské literatury a historie. Beneš jim zpočátku dával najevo, že s otcem Aťi, komisařem Oličem, který byl v Čechách nazýván „katem Omladiny“, rozhodně nesympatizuje, pokládal se spíše za jeho nepřítel. Dívky to překously a postupně jej začaly pokládat za neformálního duchovního vůdce. Česká skupinka se takto stýkala rok, když přišly letní prázdniny. Anna s Aťou měly jet do Prahy a Beneš plánoval pokračovat ve studiu v Anglii. Začal si všimnout toho, co mu přátelé občas naznačili: Anna Vlčková o něm mluví se zájmem. Ačkoliv původně žádný vztah se ženou neplánoval, pocho- pil. Poprvé a také naposledy v životě napsal pro Annu báseň. Vysvětlil jí, že nejdříve bude muset čekat, než dokončí studia. V květnu 1906 se v Paříži zasnoubili. Beneš, který se kdysi v rodných Kožlanech zklamal s úplně jinou Annou, Annu Vlčkovou přejmenoval na Hanu. Ona souhla- sila, až do konce svého života se už vždy podepisovala Hana.

Roku 1906, 6. listopadu, měli s Hanou svatbu v kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech. Beneš začal pracovat na své vysokoškolské profesuře a vstupu do politiky. Hana Benešová se důsledně snažila uchránit svého muže od starostí praktického života a ten svůj podříbila jemu. Beneš se stal docentem sociologie a o rok později i docentem na technice. Hana pomáhala s opravováním studentských prací, dělala mu výpisky z různých pojednání, přepisovala texty přednášek a starala se i o archiv. Jejich život zcela změnila zpráva o atentátu na následníka trůnu 28. června 1914 v Sarajevu. Beneš ihned pochopil šanci na změnu, ve válce spatřoval naději na rozpad Rakouska. Na podzim se setkal s Masarykem, který mu předestřel svůj plán na aktivity v zahraničí. Beneš mu nabídl věno Hany, které získala po smrti své tety. Když Masaryk v prosinci 1914 odjžděl do Itálie, měl s sebou několi tisíc, které mu Beneš dal: „De facto Beneš financoval začátky naší revoluce,“ vzpomínal později Masaryk.

Benešovi žili ve stejné domě policejního rady Oliče, jako dříve Hana. Olič mezitím již také tajně patřil do protirakouského tábora. Hana připravovala šifrované zprávy, které Beneš rozesílal a Olič předstíral, že o ničem neví. V září 1915 Edvard Beneš tajně následoval TGM do emigrace. O jeho plánovaném odchodu byl informován poměrně široký okruh lidí, který zahrnoval českou odbojovou organizaci Mafii, v jejímž čele Beneš stál po odchodu profesora Masaryka v roce 1914. O jeho tajných plánech na odchod věděla i rakouská policie, bezprostřední kroky však nepodnikla, přišla ale na informační kanál mezi pražským spolkem Mafie a Švýcarskem. Hana Benešová i rada Olič byli zatčeni.

Pokračování příště - První dáma republiky

Zuzana Pacinová, redaktorka časopisu Veřejná správa

(převzato z časopisu Veřejná správa, číslo 2/2013, ročník XXIV, vyšlo 23.1.2013 s laskavým svolením autorky)

Obrazová příloha byla redakcí převzata z webových stránek: <http://icv.vlada.cz/scripts/detail.php?id=75235&tmplid=685>

Český provinční rekonstrukční tým Lógar (PRT) ukončil k 1. únoru 2013 v Afghánistánu svoji téměř pětiletou misi. Své působení započal 19. března 2008 na základně Shank v provincii Lógar, ležící blízko hlavního města Kábulu na východu země. Za pět let se tu vystřídal deset vojenských kontingentů o více než 2600 vojácích a téměř 50 civilních expertů. Uspěšně bylo 3 342 patrol a 2 580 operací.

Jedním z vojáků, kteří se zúčastnili pobytu na základně Shank v provincii Lógar byl i jeden z obyvatel Háje u Duchcova, pan **Lukáš Rejnek**, který nám ze svého pracovního pobytu neopomněl zaslat fotopohlednici, která se stala nejsledovanějším příspěvkem obecního facebooku a tak jsme jej požádali o rozhovor pro náš zpravodaj.

V 19 letech nastoupil dobrovolně k roční základní vojenské službě k útvaru 4. brigády rychlého nasazení do Tábora, kde následně sloužil další 4 roky jako výsadkář. Během této služby absolvoval zahraniční misi v Bosně a Hercegovině. Od roku 2002 slouží u 43. výsadkového praporu v Chrudimi. Po získání středškolského vzdělání slouží jako velitel protitankového družstva 4. výsadkové čety 1. výsadkové roty. Zahraniční mise absolvoval v Kosovu a Afghánistánu.

Zatímco civilní část Vašeho týmu se v Afghánistánu zaměřovala především na rekonstrukční projekty z oblasti infrastruktury, činností vojenské části bylo hlavně zajištění bezpečnosti civilních expertů. Jak probíhala Vaše služba v Afghánistánu?

Do Afghánistánu se většinou létá na 6 měsíční turnusy, během kterých člověk cestuje po afgánských provinciích podle potřeby naplánovaných akcí. Čeští vojáci zde fungují v rámci tzv. **OMLT (Operation Liaison and Mentoring Team)** a **PRT (Provinciální rekonstrukční tým)**. **OMLT** se věnuje přímo výcviku afgánské armády, s kterou potom chodí ven na patroly. **PRT** prvoplánově chrání české experty, kteří financují a i jinak podporují projekty místních lidí. Prací **PRT** však nebyla jen ochrana expertů, ale také například útočné akce typu uzavří a prohledej, kdy jsme například prohledávali vesnice ovládané Tálibánem, nebo jsme se zúčastnili akcí jako pohotovostní rota, která byla posílána do míst, kde byly bezpečnostní problémy.

■ Jak probíhala spolupráce s místními lidmi? Bylo nutné, aby i vojáci absolvovali kurzy paštnůstiny či dárižstiny nebo jste využívali služeb tlumočnicků?

Spolupráce s místními lidmi byla omezena na akce, kdy bylo nutné zajistit bezpečnost civilních expertů - potom jsme využívali služeb tlumočnicků. V Afghánistánu platí nepsaná pravidla,

která není radno porušovat. Ženy musí chodit zahalené, ale není už neobvyklé, pokud žena šéfuje mužům - každopádně je potom ohrožená celá její rodina - kvůli možné mstě ze strany radikálních islamistů. Ženy začínají pronikat i do policie a armády, ovšem jejich fungování ve společnosti je omezené a mají problémy. Místní vojáci jsou odvážní, ale leckdy problémovi svojí bezhlavostí, kdy střelí po všem okolo sebe a hrozí, že trefí i vlastní nebo koaliční vojáky. Občas vraždí Tálibán v převleku afgánské armády, nebo vraždí přímo Tálibánec, jako člen afgánské armády. Afgánští vojáci si

někdy berou jídlo od místních bez placení a neberou ohledy ani na jejich životy - sami jsou si vědomi toho, že místní se v jiném okamžiku mohou změnit v útočníky nebo atentátníky - a oni se potom stanou jejich cílem.

■ Jaký je podle Vás život Afgánců?

Afgánské děti pracují od mala, a pokud mají čas, chodí do škol, kde jsou odděleni chlapci od dívek. Většina afgánských měst je členěna na čtvrti - podle řemesel a zaměstnání - a potom je tam samozřejmě i cikánská čtvrť, kterou vždy poznáte podle nepořádku a nevychovaných dětí. Obecně se nevyplácí dávat dětem dárky, zvyknou si na ně a příště jsou naštvaní, že nic nedostanou a hlasitě se toho dožadují. V Afghánistánu mají velké slovo staří lidé - ten, kdo se v Afghánistánu dožije vysokého věku je uctíván, protože to znamená, že přežil boje, nemoci a neštěstí. Lidé v Afghánistánu se dožívají nižšího věku, než u nás a vypadají starší než jsou. Lidé tam moc neznají pojem veřejný majetek, ale soukromí si chrání dokonale. Krádeže snad ani neexistují, nebo jen minimálně - všechna provinění proti zvykům jsou trestána na místě a i policisté nechají občas někoho zmizet, nebo naopak jít. V Afghánistánu se lidé starají sami o sebe, většina nejspíš ani

neví, co jsou to daně. Nedělají si starosti s doklady a vozidla řídí, kdo má ruce - na věku nezáleží. Nefunguje tam jakákoliv údržba silnic - většina vozovek je prašných. Pouze mezi městy, kde je postavili Rusové nebo Američani, jsou silnice asfaltové, často rozbité od výbuchů nástražných zařízení. Lidé jsou klidní - pokud pár set metrů od nich vybuchne minometný granát nebo raketa vypálená Tálibánem na spojeneckou základnu - tak chvíli počkají, pošlou tam děti, aby místo prohlédly, a potom tam vyrazí s autem či vozíky posbírat drahé kovy či železo. Nikdo nikam nechvátá, ale zároveň se nikdo nehláká - každý odevzdává svou část práce rodině, která ho živí. Staří lidé sbírají na polích kameny, nebo s buvolí orají pole, děti přenášejí lehčí břemena, pasou stáda a hlidají. Pokud se s Vámi baví Afgánci, tak Vás celou dobu drží za ruku - pro nově příchozí to potom může vypadat, že všichni Afgánci jsou homosexuální. Ovšem pro některé muže v Afghánistánu je homosexualita řešením jejich nuzné sociální situace. Toaletní papír neznají, na WC chodí se džbánkem vody a utírají se levou rukou - tuto ruku Vám nikdy nepodají. Díky složení stravy mají ovšem úplně jinou stolici, než my Evropané.

■ Jakým způsobem bylo na základně zajištěno stravování?

Pro vojáka je důležité si nejdříve zvyknout na stravu v Afghánistánu. Vařili nám tam Indové, Pákistánci, Nepálci a další národnosti a jejich strava byla pestrá a nezvyklá. Počáteční problémy byly střevního charakteru, nějakou dobu trvalo, než si člověk vybral, co bude jíst a co ne. Diametrálně se liší strava na velkých základnách a na malých zastrčených základnách, kde se spíše jen ohřívá a to pouze pár věcí dokola, nebo je studená strava.

■ Co pro Vás jako vojáka obnášel samotný pobyt na základně?

Den v Afghánistánu začíná brzy a jakmile vyjde slunko, je suché vedro. Běhat jsem chodil brzy ráno, posilovna byla klimatizovaná, stejně tak naše obytné kóje ve stanech a boukách. Spali jsme na palandách nad sebou a životní prostor byl asi tak metr čtvereční pro osobu, 2 skříně a malý stoleček přilepený na zdi. V létě stoupaly teploty nad 40°C, v noci klesly na -20°C. Osobně mi velmi pomáhali naši psi (místní rasy), které jsme měli k ostraze naší části základny. Psi mi pomáhali snášet celý pobyt na dobré psychické úrovni - byla to pro mě relaxace v okamžicích, kdy jsem neznal lidi okolo sebe z nedostatku soukromí. Velmi mi pomáhal také box, kickbox posilování a běhání. Někdo chodil běhat pouze na pás do posilovny z důvodu vysoké prašnosti, já jsem si oblíbil kopce u strážních věží. Samozřejmě in-

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

ternet byl hlavním spojením s domovem, telefony byly omezené časem.

■ Na co jste si ve zdejších podmínkách nemohl zvyknout?

Na ostřelování základny si člověk zvykne rychle, otravné je čekání v krytu. Místní mají nejspíš střelbu na spojenecké vojáky a základny- nebo házení granátů přes zdi- jako my třeba máme rybaření. Voják v Afganistánu trpí nejvíce nesenou váhou, která se pohybuje kolem 30-70 kg. Neprůstřelná vesta s pláty, granáty, munice, voda, jídlo, zdravotnický materiál, spojovací materiál, přilba, minohledačka a další nesené věci. Samozřejmě, že i vedro je nechutné a nutnost pohybovat se pěšimi přesuny v hornaté oblasti je nepříjemná. Samotné riziko je pro některé vojáky limitující a během nepřátelské střelby se stalo, že pár vojáků odmítlo překonat otevřený prostor ze strachu před vlastním zasažením. Nikdo z lidí, které jsme chránili, nebyl zraněn. Během mého pobytu nikdo z našich nenajel na nastražené výbušné zařízení (Američané a jiné národnosti neměli takové štěstí), nikdo nebyl vážněji zraněn.

■ Může se člověk v takových podmínkách i na něco těšit? Pokud samozřejmě vyne-

cháme touhu každého z Vás vrátit se v pořádku zpátky domů.

Jako každý z chrudimského praporu jsem se těšil na střetnutí s protivníkem, na přestřelky. Měli jsme převahu odbornosti- proti nám stáli většinou nevojáci, i když měli výhodu překvapení a útoku ze zálohy. Během mého působení v Afganistánu jsem prošel několika přestřelkami s Tálibánem, pokud končily smrtelně, tak pouze a jen pro Tálibán.

Musím říci, že nás provázelo štěstí a byli jsme dobře připraveni. Obdržel jsem americký odznak pro vojáky v přímém bojovém střetnutí s nepřítelem a také nově zavedený český odznak za bojový kontakt. Největší odměnou pro mě však byly zkušenosti, zážitky a úspěšné zvládnutí a zakončení celé mise a hlavně návrat domů, k nejbližším.

Za rozhovor děkuje
Markéta Soukupová

Rok 2013 - Mezinárodní rok...

Právě začínající rok 2013 byl různými světovými organizacemi vyhlášen mj. Mezinárodním rokem obiloviny quinoa (vyhlásilo OSN), Mezinárodním rokem statistiky (UNESCO), Evropským rokem občanů/občanství (EU) a Mezinárodním rokem vodní spolupráce (OSN). OSN vyhláší své „Mezinárodní roky“, kterými se snaží upozornit na aktuální problémy na planetě Zemi, již od roku 1959.

Z pohledu životního prostředí byl rok 2013 vyhlášen OSN Mezinárodním rokem vodní spolupráce (International Year of Water Cooperation). Vodní spolupráci bude věnován též Světový den vody připadající na 22. březen. O důležitosti vody pro život na Zemi svědčí fakt, že tématu vody byl věnován již rok 2003.

Cílem tohoto roku je zvýšit povědomí o možnostech spolupráce v oblasti využívání a ochrany vod a samozřejmě také upozornit na problémy, kterým čelí hospodaření s vodou s ohledem na zvýšenou poptávku po vodě a rozlože-

ní světových zásob vody. Během roku budou připomenuty úspěšné projekty spolupráce v oblasti vod, do kterých je zapojena i ČR např. v rámci Úmluvy o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer.

V rámci této Úmluvy má ČR v současnosti uzavřeny dvoustranné smlouvy o spolupráci na hraničních vodách se všemi sousedními státy. Na mnohostranné úrovni ČR spolupracuje s ostatními státy v rámci Dohody o Mezinárod-

ní komisi pro ochranu Labe, Dohody o Mezinárodní komisi pro ochranu Odry před znečištěním a Úmluvy o spolupráci pro ochranu a ušné využívání Dunaje.

Dalšími cíli Mezinárodního roku vodní spolupráce je definovat a řešit klíčové problémy v oblasti diplomacie, práva, přeshraničního vodního hospodářství či financování spolupráce. To vše s ohledem na plnění 8 tzv. Rozvojových cílů tisíciletí (Millennium Development Goals).

Po celý rok budou realizovány akce na různých místech po celém světě. Tyto akce budou usilovat o podporu opatření na všech úrovních v příslušných oblastech, včetně vzdělávání, kultury, vědách, předcházení konfliktům a jejich řešení. Akce připomínající vodu jako nezbytnou součást našich životů budou připomínat i nejrozumnější akce na národních i lokálních úrovních.

Ekologické centrum Most pro Krušnohoří bude věnovat tématu vody pozornost a to jak v rámci projektu, nazvaném **Brána ekologie otevřená** aneb VODA PRO ŽIVOT, tak i tvorbou a realizací nových seminářů pro žáky a studenty, ale také zpracováním osvětových článků a tiskových zpráv pro veřejnost.

Autorky článku: **Mgr. Renáta Červenková, Ing. Radka Vlčková, Jana Krátká, Dana Kovaříková**

Ekologické centrum
Most a Kralupy nad Vltavou
Výzkumný ústav pro hnědé uhlí a.s., Most
Zdroje: www.un.org, www.czda.cz, www.mzp.cz

Z činnosti našich hasičů

Zima s hasiči

Zimní období bývá tradičně obdobím klidu a nabíráním všech fyzických a psychických sil na nadcházející letní sezónu a s ní spojené okresní kolo, které rozhoduje o postupu do kola krajského. Také mladí hasiči z Háje využili zimu ke zdokonalování svých zkušeností, nabírání všech možných sil, a především zvyšování vlastní kondice. Za celé zimní období jsme se zúčastnili jediných závodů, které se v tuto dobu konaly. Děti z hasičského kroužku po celou zimu navštěvovaly tělocvičny v ZŠ Osek a MŠ Háj, kde probíhaly jejich tréninky, jelikož venku na mrazu by se z nich brzy staly rampouchy. Kromě toho od února starší žáci začali pravidelně každou neděli navštěvovat Fit centrum v Oseku „U Zenkyho“ (budova bývalé Sokolovny, vedle najdete tenisové kurty). V posilovně žáci tvrdě trénují a zvyšují svou fyziku, aby v létě předvedli své nejlepší výkony. Doufejme, že se to posilování ukáže také na výsledcích. Avšak už samotné navštěvování Fit centra prospívá výchově dospívající mládeže a jejím zabavením místo toho, aby vymýšleli nějaké hlouposti.

Vrátíme-li se ještě trochu nazpět, tak 8. prosince se v prostorách Sokolovny konala Výroční valná hromada SDH Háj u Duchcova za rok 2012. Kromě velké účasti členů sboru tu byl ještě zástupce OSH Teplice. Na valné hromadě byla zhodnocena činnost našeho sboru, včetně kolektivu mladých hasičů za předcházející rok, přičemž zde byly zmíněny plány na rok 2013. Po přednesení výročních zpráv následovala plodná diskuze a i po oficiálním ukončení schůze se řada členů zdržela, aby pokračovali v neformální diskusi. Činnost našeho sboru za rok 2012 byla hodnocena kladně a úspěšně. V dalším čísle Hájského kohouta Vám přineseme už daleko více zpráv z našeho sportu, přičemž nejzajímavější a nejočekávanější budou bezesporu 9. ročník Memoriálu Jaroslava Jaroše, který se uskuteční 27. dubna v Háji u Duchcova a okresní kolo hry Plamen 8. května, které rozhodne o postupu na krajské kolo. Držte nám palce!

5. ledna 39. ročník závodů k 79. výročí Nelsonské katastrofy

I přes řádící chřipku se nám podařilo postavit téměř 4 týmy, což už samo o sobě byl úspěch. Letos jsme měli štěstí a zima nebyla tak tvrdá, jako v jiných letech, avšak místo toho nám závod znepríjemnil déšť, který trasu dost rozbahnil, takže občas to místo běhu vypadalo spíše jako přeskokování kaluží. Na závod se dlouho připravoval a také těšil tým z přípravky, který ještě před pár měsíci byl týmem „nováčků“. Avšak na závodech tento tým ukázal, že se mezi nováčky už neřadí, ba naopak že se jeho členové považují za profesionály právem konkurující svým soupeřům. Naproti tomu tým mladších žáků, který letos přešel z kategorie příprava postupně zjistil, že v nové kategorii je čeká řada těžkých soupeřů a že vítězství určitě nedostanou zadarmo. V kategorii mladší byly

Hasiči Háj (přípravka) posílali na Vánoce pozdravy.

Jakub Šimek (zásahová jednotka Háj u Duchcova) při likvidaci požáru.

Hasiči Háj v posilovně v Oseku U Zenkyho.

Hasiči Háj v posilovně rozhodně nezahálají.

postaveny 2 týmy, avšak jeden tým byl z části Háje, Duchcova a Obrnic. Tak tomuto společnému týmu byla opět vymyšlena originální přezdívka Obrovská DUHA (Obrnice + Duchcov + Háj), což jistě značí přátelské prostředí mezi jednotlivými sbory. A jako poslední tým starších opět ukázal svůj stoický klid. V kategorii **přípravka** s Háj umístil **na 2. místě** (1. Obrnice, 3. Osek). Háj a Obrnice v této kategorii dosáhli stejného počtu trestných bodů na trase a stejného času běhu trati. Týmu z Obrnic k výhře však pomohla 1 čekací minuta, která náš tým z Háje odsunula na 2. místo. I tak jsme byli s výsledkem velmi spokojeni a na děti pyšní. V kategorii **mladší** ze 16ti družstev (!) Háj získal **10. místo** a Obrovská DUHA (Háj+Obrnice+Duchcov) **11. místo**. V poslední **starší** kategorii z celkových 15ti družstev (!) Háj získal **2. místo** (1. Braňany, 3. Domoušice). S výsledky závodů jsme byli spokojeni a je to dobrý začátek do no-

(Pokračování na následující straně)

Bára Krausová v posilovně zvyšuje svou fyzickou, aby dosáhla ještě lepších výsledků na závodech.

Přípravka Háj (Jakub Zeman, Romanka Kubrychtová, Štěpánka Zeidlerová, Natálka Šuleková, Petr Nikoluk a Míša Bozetický) v Oseku na Nelsonu získali 2. Místo.

vého roku 2013, ve kterém jak doufáme nás čeká mnoho úspěchů. Nemíme také zapomenout poděkovat několika rozhodčím z Haje, kteří pomáhali na těchto závodech v Oseku. Více informací na našich webových stránkách: www.sdh-haj.estranky.cz nebo na našem Facebooku: SDH Háj.
Jakub Šímek, SDH Háj u Duchcova

Požár bytu v činžovním domě

Dne 8. ledna 2013 ve 13:57 byl ohlášen požár činžovního domu Kubátova č. p. 40 v Hájí u Duchcova. Zásahová jednotka obce Háj u Duchcova se na místo požáru dostavila ve 14:10 v pořadí 4. zasahovací jednotky. Na místě již zasahovaly jednotky profesionálních a dobrovolných hasičů z Teplic, Duchcova a Oseka, celkem zde bylo přítomno 7 hasičských vozů. V době příjezdu naší jednotky byl již požár téměř uhašen, a tak naše jednotka začala vykonávat dohašovací práce, přičemž byla určena jako záloha s vodou. Požár propukl v bytě v prvním patře třípatrového činžovního domu. V bytě, kde požár propukl, již skoro rok nikdo nežil. Hořelo především vnitřní vybavení bytu. V samotném činžovním domě dosud bydlela pouze jedna nájemnice a ostatní byty byly prázdné.

Přípravka Háj v Oseku na Nelsonských závodech provádí kličkování se žebříkem.

Na činžovní dům tak v poslední době probíhaly nájezdy zlodějů, takže se pracuje i s vyšetřovací verzí, že požár vzniknul lidským přičiněním. Na místě kromě hasičů byli přítomni i kriminalisté, kteří celou událost vyšetřují, dále tu také byl zástupce tisku a Událostí 112. Byla zde také přítomna údržba obce Háj u Duchcova, která prováděla zajišťovací práce a starosta obce. Dům byl ještě téhož dne zajištěn, jak proti zlodějům, tak proti dalšímu požáru. Členové naší zásahové jednotky ještě pomáhali při stěhování poslední obyvatelky činžovního domu do jiného bytu, kde snad už bude mít trochu klidnější bydlení. Nad činžovním domem v průběhu večera a dalšího dne byl vykonáván dohled. Více informací a fotografií (je možnost i shlédnutí videa) o požáru je možné najít na webových stránkách: www.sdh-haj.estranky.cz.

Jakub Šímek, SDH Háj u Duchcova

Požár v činžovním domě v Hájí u Duchcova.

Roman Kubrycht (zásahová jednotka obce Háj u Duchcova) provádí dohašovací práce.

Jak si vedou naši fotbalisté

Omlouváme se všem příznivcům hájského fotbalu, že zmíněný článek se neobjevil již v minulém čísle Hájského kohouta, pro který byl původně určený.

Fotbalový oddíl TJ Sokol Háj

Podzimní část fotbalového ročníku 2012/2013, okresního přeboru, uzavřel svou bránu a my jsme si v ní nevedli špatně. Konečně umístění v tabulce hovoří za vše a, i když tu byli možná i vyšší cíle, není zde důvod pro skepsi. Stále nás čeká mnoho práce, například zimní příprava bude zaměřena především na posilování fyzického fondu a opět se tu rýsuje možnost se zúčastnit kvalitně obsazeného zimního turnaje Marius Pedersen Cup. Takže bychom mohli být na jaro dobře připraveni.

FOTBALOVÝ ODDÍL TJ SOKOL HÁJ

V rámci zimní přípravy jsme se zúčastnili turnaje Marius Pedersen CUP. Tento turnaj, je pokaždé kvalitně obsazen a náš tým se v něm rozhodně neztratil, ačkoli tomu výsledky ne vždy odpovídali. Počasí nebylo, jak to v zimě bývá vždy vlídné a přesto si do Srbic našli naši fanoušci vždy cestu, tímto jim zároveň děkujeme. Více informací o tomto turnaji naleznete na našem webu www.sokolhaj.cz

Jarní část okresního přeboru zahájíme 30. 3. 2013 na domácím hřišti s Bořislaví. Páté místo v tabulce vypadá opticky dobře, ale samozřejmě bychom se chtěli posunout na vyšší příčky. Podzim nám přinesl hezké zápasy a doufáme, že takto budeme pokračovat i na jaře, už proto, že hráčský kádr zůstal prakticky nezměněn.

Václav Moldavčuk

Udělejte si čas a přijďte nás podpořit. www.sokolhaj.cz

TABULKA

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1.	<u>Krupka B</u>	13	11	2	0	54:9	35
2.	<u>Baník Ohnič</u>	13	10	2	1	42:17	32
3.	<u>FK Hostomice</u>	13	9	2	2	44:17	29
4.	<u>SK Viktorie Ledvice B</u>	13	7	2	4	50:28	23
5.	<u>Sokol Háj</u>	13	7	2	4	35:21	23
6.	<u>FK Lahošť</u>	13	7	2	4	34:29	23
7.	<u>FK LYBAR sídl. ve Rtyni n.B</u>	13	6	3	4	24:16	21
8.	<u>FK Novosedlice</u>	13	6	2	5	35:35	20
9.	<u>TJ Sokol Unčín</u>	13	4	0	9	13:49	12
10.	<u>Slovan Sobědruhy</u>	13	3	2	8	22:27	11
11.	<u>FK Stavoren Kostomlaty p.M.</u>	13	3	1	9	16:37	10
12.	<u>Hvězda Trnovany B</u>	13	3	0	10	17:46	9
13.	<u>Sokol Srbice B</u>	13	2	2	9	20:34	8
14.	<u>Sokol Bořislav</u>	13	2	0	11	20:61	6

ROZPIS ZÁPASŮ JARNÍ ČÁST

KOLO	ZÁPAS	TERMÍN	
15	HÁJ - BOŘISLAV	30.3	15:00
16	SOBĚDRUHY - HÁJ	6.4	16:00
17	TRNOVANY B - HÁJ	13.4	16:30
18	HÁJ - OHNIČ	20.4	15:00
19	RTYNĚ - HÁJ	27.4	17:00
26	HÁJ - HOSTOMICE	1.5	10:00
20	HÁJ - KOSTOMLATY	4.5	15:00
21	NOVOSEDLICE - HÁJ	11.5	16:00
22	HÁJ - LAHOŠŤ	18.5	15:00
23	UNČÍN - HÁJ	25.5	17:00
24	HÁJ - KRUPKA B	1.6	15:00
25	SRBICE B - HÁJ	9.6	17:00
26	LEDVICE B - HÁJ	15.6	17:00

Horní řada zleva - Kubásek, Kastl, Nohejl J., Nohejl B., Homolka, Moldavčuk, Zajpt.

Dolní řada zleva - Kouba, Šiříš, Thorand, Bechyňský, Brunclík, Staněk.

Začali jsme s fotbalem

Již je tomu půl roku, co jsme se se dvěma dalšími nadšenci začali scházet s malými dětmi ve věku od čtyř do devíti let na fotbalovém hřišti u nás v Háji a snažíme se v nich podporovat kolektivní chování při navčívání fotbalových dovedností.

Během této doby se nám přihlásilo na dvačet děti, kluků i dívek. Některé děti jsou šikovnější, některé méně, ale důležité je, že je to baví. V zimním období se scházíme každý pátek od 16:00 v tělocvičně základní školy na náměstí v Oseku.

Počítáme, že během dubna bychom se začali scházet již dvakrát týdně na hřišti v Háji. Jeden den by byl určitě zase pátek od 16:00 a na dalších dni se dohodneme s rodiči, aby to vyhovovalo většině.

Všechny děti v této věkové kategorii jsou u nás vítány. **Zbyněk Průša**

HÁJSKÝ KOHOUT

Hájský kohout • obecní zpravodaj • vydává Obec Háj u Duchcova, ul. Kubátova 155, 417 22 Háj u Duchcova, IČ: 00266302 • vychází zpravidla čtvrtletně • náklad vydání 500 ks • pro občany obce výtisk zdarma

• kontakt: www.ouhaj.cz, podatelna@ouhaj.cz, telefonní číslo: +420 417 837 248, mobil: +420 724 315 800

evidenční číslo MK ČR E 19861

STAVEBNINY

TEPLICE, Novosedlická

HAVI

člen aliance

platnost do 27.4.2013 !

taška Vlčanka 159,- Kč/ m² vč. DPH

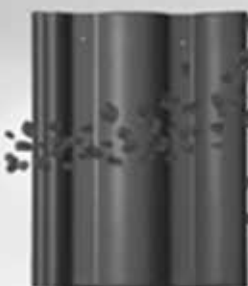
taška DANUBIA CS višňová 169,- Kč/ m² vč. DPH

palety zdarma

sleva na základní tašky DANUBIA CS 35%
slevy platné na kompletní střešní systém

Barvy inspirované přírodou

MEDITERRAN
Barvy svět střeš

30 let záruka

www.mediterrancz.cz

více informací na prodejně STAVEBNIN HAVI

otevřeno od 7.00 - 17.00 hod

sobota 7.00 - 12.00 hod, neděle zavřeno

www.havi.cz

tel.: 417 570 264